

Parafia Ducha Świętego i NMP Matki Kościoła przy Osiedlu Piastów w Kędzierzynie-Koźlu

ZESŁANIE DUCHA ŚWIĘTEGO 2008 r.

ISSN 1732-6885

Paweł Piotrowski – Różaniec (rozważania)

Tajemnica III – ZESŁANIE DUCHA ŚWIĘTEGO

Jak to się stało, że wiara Apostołów, tak krucha, słaba i wąta poprzez ostatnie wydarzenia w Jerozolimie i śmierć Chrystusa, nagle tak bardzo się odrodziła. Stała się żywa i bardzo aktywna. Apostołowie ruszyli odważnie w świat głosząc ewangelie *wszelkiemu stworzeniu* w Imię Jezusa Chrystusa. Przecież o wiele trudniej i niebezpieczniej było głosić Chrystusa Zmartwychwstałego po Jego zmartwychwstaniu, niż choćby przyznać się do Niego podczas procesu przed Sanhedrynem, albo zostać w Ogrodzie Oliwnym, kiedy żołnierze przyszli aresztować Mistrza.

Znacznie łatwiej było pójść na drogę krzyżową i wzgórze Trupich Czaszek. Wmieszać się w tłum, być niezauważonym i nierozpoznanym uczniem Jezusa, a jednocześnie być bliżej Niego, może nawet w zasięgu jego wzroku.

Na pewno byliby Mu łatwiej widząc swoich przyjaciół i uczniów, którzy w trudnych godzinach jego życia są przy Nim, jednoczą się z Nim w bólu i współczują. Po prostu są. Ale ich tam nie było.

O Stworzycielu,
Duchu, przyjdź
nawiedź dusz wiernych
Tobie krąg

Akt poświęcenia się Duchowi Świętemu

Duchu Święty Boże,
Duchu Prawdy i Miłości.
Z pokorą powierzam się Tobie
w życiu doczesnym i wiecznym.
Spraw, aby rozum mój
był zawsze otwarty
na przyjęcie Twoich natchnień.
Niech serce moje
płonie ogniem miłości
do Boga i człowieka,
a moja wola w każdej sytuacji
zgadza się z wolą Ojca,
który jest w niebie.

Ty jesteś światłem i siłą mej duszy,
przez Ciebie istnieję, myślę i działam.
Prowadź mnie Duchu Święty
drogami pokoju
prosto w ramiona Jezusa,
który żyje i króluje na wieki wieków.
Amen

(Ale ich zabrakło). Zabrakło ich w Ogródcu na modlitwie Chrystusa, bo trudno powiedzieć że byli, skoro spali, nie o taką obecność zapewne chodziło Chrystusowi. Zabrakło ich podczas procesu u Piłata i Kajfasza, w końcu zabrakło ich na drodze krzyżowej i u stóp krzyża. Byli jedynie Matka Jego Maryja, umiłowany uczeń Jan, żołnierze, trochę gapiów i łotr, któremu Jezus obiecał zbawienie, jako jedynemu spośród żyjących.

Skąd więc u nich nagle tyle sił i energii, tyle odwagi i męstwa do głoszenia Ewangelii. To właśnie ta tajemnica, tajemnica Zesłania Ducha Świętego odpowiada

Ty odnawiasz oblicze świata

*Przyjdź Duchu, nasz Boski Pocieszycielu!
Tyś zjednoczeniem Ojca i Syna Bożego.
Twoje przyjście jest szczytem dziwów Bożych
dokonanych wśród nas...*

*Ty darzysz życiem wszystko,
Ty przychodzisz odnowić oblicze ziemi,
Ty kierujesz poruszeniami naszych serc
i Ty prowadzisz ludzi do miłości.
Twoje tchnienie daje nam łaskę miłowania
i Ty nas swą mocą przemieniasz.
Uczyn nas pomocnikami ludzi uciśnionych,
siłą dla słabych, wsparciem w ciężkiej
próbie,
budowniczymi pokoju.
Spraw byśmy byli zanurzeni w Bogu
i niech Twoja miłość zbliża i jednoczy
wszystko,
co jest.*

Jean Toscano

na to pytanie. Zesłanie Ducha Świętego – jedno z najważniejszych wydarzeń po Zmartwychwstaniu Chrystusa. Dzięki niemu apostołowie otrzymali mnóstwo mocy i sił do głoszenia Chrystusowej Ewangelii, tłumaczenia jego nauki i świadczenia o Jego boskiej obecności aż do skończenia świata. To dzięki ich odwadze w większości zakończonej męczeńską śmiercią, a także tej tajemnicy (tajemnicy Zesłania Ducha Świętego) Ewangelia Chrystusa przetrwała 2 tysiące lat, stając się w każdym wieku i pokoleniu filarem życia i drogowskazem postępowania.

Jezu, tajemnica Zesłania Ducha Świętego to wielka tajemnica w każdym znaczeniu tego słowa. Spraw bym i ja doświadczył jej mocy. Stał się uczestnikiem tych darów, (darów roztropności i mądrości w życiu i codziennych moich wyborach, daru pobożności, której mi brakuje i darów męstwa i odwagi), wszak przed Twoim odejściem zapewniłeś, że będziesz ze mną do końca mojego życia, będziesz ze mną aż do skończenia świata. Bądź więc. Proszę.

o. Henryk Kaluża SVD

Do Maryi, Matki Kościoła

Maryjo, Matko Kościoła św., Matko naszych Kościołów domowych, wspólnot dojrzwania i stałego wzrastania w wierze, nadziei i miłości. Tobie Syn Twój ofiarował na krzyżu nas wszystkich, Twoją więc jesteśmy własnością, dlatego też prosimy – bądź obecna w naszych rodzinach, w naszych domach, w naszych wspólnotach parafialnych, w całym Kościele św., jak tylko Matka obecna być potrafi. Niech Twoje czułe i zawsze otwarte serce wspomaga nas wszystkich w drodze do królestwa Bożego, wspólnoty zjednoczenia w prawdzie i miłości.

Matko Kościoła, miej w opiece Ojca św., wszystkich biskupów i kapłanów, niech będą dla nas wzorem postępowania według zasad głębokiego zjednoczenia z Bogiem. Niech nauczają tego, w co wierzą.

Niech zachęcają do miłości Jezusa, którego naśladowają. Niech są obrazem mocy Ducha, którego niech wciąż o pomoc błagają. Uproś im siłę i radość w służbie Kościołowi św., któremu przez Chrystusa oddali

całe swoje życie. Amen.

obraz p. Agnieszki Galantowicz

Najświętsza Maryjo Panno – Matko Kościoła

Pomóż pasterzom Kościoła zamieszkać w wysokich salach ducha, w których łatwiej jest przebaczać ludzkie słabości.

Natchnij ich umysły, aby umieli przewycięzać w sobie chłód prawa bez miłości, rozumu bez fantazji, projektu bez zapału, procedury bez ducha, słowa bez mądrości.

Zaproś ich, aby wspięli się razem z Tobą do sali na górze, gdyż stamtąd mogą ogarnąć swym spojrzeniem krańce ziemi i zmierzyć rozległość wód, nad którymi szybuje Duch Boży.

Antonio Bello

Ks. Tomasz Horak – ILG Czytelnia

DUCH ŚWIĘTY I MY

Co to właściwie jest „Kościół”? O kim myślę, gdy mówię „Kościół”? O proboszczu, bo on najbliżej. Są jeszcze wikarzy, katecheci, jest kapelan w szpitalu. Są zakonnice. A nad nimi biskup. Zjawia się czasem w parafii, bierzmuje. A daleko w Rzymie jest papież. Bez nich nie byłoby Kościoła. A skoro tak, to może po prostu oni są Kościołem? „Oni” – to słówko zrobiło ogromną karierę. Zawsze byli jacyś „oni”, z którymi mało kto się identyfikował. I, niestety, to słowo–klucz dopasowaliśmy także do Kościoła. Kościół to oni. My jesteśmy klientami. Parafia zaś punktem świadczenia usług religijnych.

Wygodne to i niefortunne zarazem. Wygodne – bo zdejmuję odpowiedzialność, to w końcu „oni”, nie ja... Niefortunne – bo z tej pozycji przestaję mieć wpływ na... Właśnie, na co? Na „ludzi Kościoła”, czy na Kościół? Wiem, uprościłem sprawę. Ale nie tu miejsce na rozległe analizy. Przyznasz jednak, że odpowiedź na pytanie o Kościół nie jest ani prosta, ani łatwa. I dlatego odpowiedzi bywało i jest wiele.

Czy nie zaskoczyła cię formuła, której użyli Apostołowie, pisząc list do chrześcijan w Antiochii, Syrii i Cylicji? *Postanowiliśmy bowiem, Duch Święty i my...* Co za śmiałość: „Duch Święty i my”. Ludzie postawili siebie obok Boga! A jednak to nie bluźnierstwo ani pomyłka. Apostołowie są świadomi obietnicy danej przez Jezusa: *A Pocieszyciel, Duch Święty...* On was *wszystkiego nauczy i przypomni wam*

wszystko, co Ja wam powiedziałem. Ta obietnica wypływa z innej: *Jeśli Mnie kto miłuje, będzie zachowywał moją naukę, a Ojciec mój umiłuje go, i przyjdziemy do niego, i będziemy u niego przebywać.* Przez kilkanaście lat doświadczali realności tych słów. Wiedzą więc, że to nie oni gromadzą i nie wokół siebie skupiają

tysiące wiernych. Czują swoją małość i słabość. *Staliśmy się jakby śmieciem tego świata* (1 Kor 4,13). Równocześnie są współuczestnikami zadziwiających przemian w ludziach – świadectwem tego jest cała księga Dziejów Apostolskich.

Przeżywając to i współtworząc wiedzę, że Kościół nie jest ich dziełem. Jest darem Jezusa. Jest tajemnicą obecności Boga w świecie. Jest żywy obecnością Ducha Świętego. Czują się za to dzieło odpowiedzialni, ale ono ich przerasta. Mają świadomość „starszeństwa” (1P 5,1), ale przede wszystkim czują się jego częścią i sługami (Kol 1,24n). Bo Kościół – *to Miasto Święte. Miastu temu świątyni nie*

potrzeba, bo jego świątynią jest Pan Bóg wszechmogący oraz Baranek.

I ja jestem częścią społeczności Miasta Świętego. Nie mieszkańcem, lecz obywatelem. W Świętym Mieście, w Kościele przyszedłem na świat. Z tradycji, obyczaju, wiary, historii Kościoła wyrasta moje duchowe wnętrze: moja wiara, historia mego życia, moje codzienne obyczaje, tradycje mojej rodziny i mego kraju. Bez zakorzenienia w społeczności Kościoła byłbym bezkształtną częścią kosmosu. Wygnańcem pozbawionym oparcia i domu. Bez przynależności do wielkiej rodziny Kościoła byłbym sierotą otoczonym obojętnym tłumem ludzi.

Ja? A ty nie? Kim byś był, gdyby ciebie, twojej rodziny, twego kraju, twojej historii nie kształtował od wieków Kościół? Czym byłaby Europa i świat...

Dlatego tak ważna jest dla mnie historia Kościoła – bo ta historia mnie ukształtowała. Wiem, nie wszystko w tej historii blaskiem cnót świeci. Były (i są...) w niej karty ciemne i wstydlive. Jak w życiu każdego człowieka i każdej rodziny. Trzeba je poznać. Zdziwiałam jednak jedno: mimo błędów Kościół ciągle się odradza. Ciągłe odżywa w nim pragnienie świętości. I wciąż daje on światu świętych. Gdyby był tylko ludzkim dziełem, jego błędy i niedostatki dawno doprowadziłyby do unicestwienia – tak to widział już dwa tysiące lat temu Gamaliel (Dz 5,34nn).

Uświadomienie sobie, czym jest Kościół, poznanie jego historii wyzwala w człowieku pragnienie wierności Kościołowi – tak jak własnej rodzinie czy ojczyźnie. Więcej – bo nawet rodzina i ojczyzna w Kościele znajdują ostateczne oparcie.

WIELKANOCNE ROZWAŻANIE PRZED NAJŚWIĘTSZYM SAKRAMENTEM

Apostołowie widzieli Ciebie Zmartwychwstałego.

Ty przez 40 dni po Zmartwychwstaniu przygotowywałeś ich do dawania świadectwa, i oni zrozumieli, że Bóg ich wybrał w szczególny sposób, aby dawali świadectwo o twoim Zmartwychwstaniu. Apostołowie w końcu zrozumieli, że to jest najważniejszą misją ich życia. Że to jest ich powołanie – **być Twoim świadkiem.**

Człowiek z natury jest świadkiem.

Każdy z nas jest świadkiem dobrych i złych rzeczy, jesteśmy świadkami wzniosłości i upadków człowieka. Z nich składa się nasza ludzka codzienność. W naszą codzienność wpisana jest wiara. Na naszych wielkanocnych drogach wiary stajemy wobec świadectwa apostołów tych z Wierzyńca, Tomasza, tych znad grobu, tych idących do Emaus i niewiast, które wedle prawa żydowskiego nie mogły być świadkami. Ty chciałeś inaczej. Ich świadectwo jest ogromnie ważne dla nas. Ono pomaga nam być Twoimi świadkami dzisiaj.

Dzisiaj nie wystarczy wierzyć w twoje Zmartwychwstanie, w Twoje przejście ze śmierci do życia.

Dzisiaj trzeba świadków Twojego zmartwychwstania.

Być świadkiem zmartwychwstania to znaczy – myśleć wielkanocnie.

Apostołowie idący do Emaus mówią „a myśmy się spodziewali, że On wyzwoli Izraela” I słyszą: „o głupi i leniwego serca”. Głupotą było Paschę Chrystusa utożsamiać z paschą polityczną. Wielkanocne myślenie widzi ostateczne rozwiązanie problemu i ludzkości poza ziemią, w chwale niebieskiej, a droga tam prowadzi przez krzyż.

Królestwo Chrystusowe nie jest z tego świata!

Tylko myślenie wielkanocne pozwoli zrozumieć tajemnice cierpienia, starości, umierania.

Być świadkiem zmartwychwstania to znaczy – pracować nad sobą

– a pracować nad sobą to znaczy każdego dnia, i wszędzie robić krok od nie-nawiści i obojętności w stronę miłości Boga i ludzi; krok od pychy w stronę pokory, krok od grzechu w stronę cnoty; krok od fałszu i nieprawdy w stronę prawdy. Każda wieczorna modlitwa z choćby

krótkim rachunkiem sumienia jest chwilą naszego szczególnego zmagania się ze sobą.

Być świadkiem zmartwychwstania to znaczy – umieć wielkanocnie oczekiwać.

W każdej mszy świętej modlimy się: „głosimy śmierć Twoją Panie Jezu, wyznajemy Twoje zmartwychwstanie i oczekujemy Twego przyjścia w chwale”. Chrystus przychodzi do nas codziennie. „Gdzie dwaj, albo trzej gromadzą się w Twoje imię tam jesteś pośród nich”. W czasie każdej mszy świętej rzeczywiście spotykamy się z Tobą, a niedziela jest pamiątką Twego Zmartwychwstania. Lekceważenie niedzieli jest jednym z najgłębszych upadków dzisiejszego świata. Jest zarazem jedną z najgroźniejszych prognoz co do przyszłości jaka czeka ludzkość.

Święty Paweł, Twój świadek, stanął przed Areopagiem ateńskim i odważnie głosił naukę o Zmartwychwstaniu. Mężowie Areopagu „gdy usłyszeli o zmartwychwstaniu, jedni się wyśmiewali, a inni

powiedzieli: Posłuchamy cię o tym innym razem”.

Świat współczesny nieraz podobny jest do mędrców parlamentu ateńskiego. Wobec tego świata my mamy być świadkami Twojego Zmartwychwstania. Mamy świadczyć z odwagą, z cierpliwością.

To nasza wiara w Twoje Zmartwychwstanie, Panie Jezu, niech się stanie nowym, zdrowym oddechem współczesnego świata.

Udzielaj nam siły na drogach tego świadectwa.

o. Henryk Kałuża SVD

Czy czekanie może być modlitwą? ...

*Jeżeli ziemia
zamarznięta zimą
czeka na pierwszy powiew
ciepłego wiatru
a to czekanie
jest modlitwą ziemi
to czekanie jest Modlitwą*

*Jeżeli matka
czekając z utęsknieniem
na pierwszy płacz dziecka
modli się tymi łzami
każdego wieczora
to znaczy
że czekanie
jednak jest Modlitwą*

*Dlatego
czekając pragnę się modlić
a modląc się pragnę czekać
na powiew Ducha
i na mój dziecięcy płacz
nowo narodzonego człowieczeństwa
mojego życia w Duchu
i z Ducha...*

UROCZYSTOŚĆ PIERWSZEJ KOMUNII ŚWIĘTEJ 2008

W niedzielę, dnia 27 kwietnia, w naszej parafii podczas mszy świętej o godzinie 9³⁰ i 11³⁰ odbyła się radosna uroczystość Pierwszej Komunii Świętej dzieci klas trzecich.

W tym roku do komunii przystąpili trzy klasy ze Szkoły Podstawowej nr 19 i dwie klasy ze Szkoły Podstawowej nr 9 – czyli 89 uczniów, którzy z przejęciem i zaangażowaniem przez kilka miesięcy przygotowywali się do tej wspaniałej uroczystości pod baczną opieką naszych księży oraz katechetek: pani Justyny Rygoł i pani Joanny Matysek. „Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie” (Mk 10,14) – tak niegdyś powiedział Pan Jezus do swoich uczniów. Jakże wspaniałe było to zaproszenie.

Pan Jezus kochał dzieci i chciał, aby były blisko Niego. Wiele razy błogosławił

im, a nawet stawał je starszym za wzór. Mówił, że Królestwo Niebieskie należy do takich, którzy stają się podobni w ufności, prostocie i miłości do tych najmniejszych.

Drogie dzieci naszej parafii, Pan Jezus was kocha! Zapewne wiele razy Wasi księ-

postacią chleba w pierwszej Komunii Świętej. Co to znaczy, że przyszedł do Waszych serc? Żeby odpowiedzieć na to pytanie, musimy cofnąć się w czasie do Wieczernika. Tam, podczas Ostatniej Wieczery Pan Jezus podał Apostołom chleb i powiedział: „Bierzcie i jedzcie, to jest Ciało moje”. I wierzymy, że choć Apostołowie czuli w ustach smak chleba, prawdziwie spożywali Ciało Pana Jezusa. To był znak Jego nieskończonej miłości do nas. Kto bowiem kocha, jest gotów oddać ukochanej osobie wszystko, co ma najcenniejszego – nawet samego siebie. Odtąd, przyjmując ten święty pokarm, możemy

być stale z Panem Jezusem. On sam mieszka w naszych sercach i napenia je świętością. Oto, co znaczy, że Pan Jezus przyszedł do Waszych serc. Jest to wielka łaska, ale też wielkie zadanie.

***Jezus Chrystus wiele dni na Ciebie czekał,
Dziś przyszedł i w sercu Twym zamieszkał.
Zaprosiłeś Pana w duszy swej czystości,
On Twym przyjacielem, nie czyni Mu przykrości.
Zaufaj Jemu, a będziesz dobrym człowiekiem,
Pomagaj ludziom i radość nieś uśmiechem.***

za i panie katechetki mówili Wam o tym. Jednak w dniu dzisiejszym mogłyście się o tym przekonać w sposób szczególny. Oto po raz pierwszy Pan Jezus przyszedł do Waszych serc. Przyjęłyście Go pod

Aby Pan Jezus mógł w nas zamieszkać, musimy starać się, by nasze wnętrza było zawsze dla Niego otwarte. Wasze zadanie jest więc następujące: zawsze kochać Pana Jezusa, mieć dobre i czyste serce, i jak najczęściej zapraszać, aby On przez Komunię Świętą w Was zamieszkał.

Drogie dzieci! W dniu waszej pierwszej Komunii Świętej chciejmy dziękować przede wszystkim Panu Jezusowi za Jego miłość do nas, a szczególnie za dar Eucharystii, w której On sam pozostał z nami. Dziękujmy również naszym duszpasterzom, którzy przyprowadzili Was do eucharystycznego Jezusa, jak i Waszym katechetkom, które podejmują trud

przekazywania wiary w Waszych szkołach. W sposób szczególny zaś, dziękujemy Waszym kochanym rodzicom za świadectwo wiary, nadziei i miłości.

Drodzy rodzice! Przynosząc kiedyś Wasze dzieci do chrztu, zobowiązywaliście się do wychowania ich w wierze i miłości. Wasze dzieci, które w dniu dzisiejszym po raz pierwszy przystąpiły do Komunii Świętej są znakiem, że o tym zobowiązaniu pamiętacie. Nie rezygnujcie z tego nigdy. To rodzice w pierwszej kolejności mają prawo, ale i obowiązek wychowywać swoje dzieci. Nie oddawajcie tego prawa instytucjom, które mogą przekazać dzieciom i młodzieży wiedzę,

ale nie są w stanie dać im świadectwa wiary, rodzicielskiej troski i miłości. Nie dajcie się zwieść pokusie zapewniania potomstwu jak najlepszych warunków materialnych za cenę Waszego czasu i uwagi, które są mu potrzebne do wzrastania w „mądrości, w latach i w łasce u Boga i u ludzi” (Łk 2,52). Jeśli chcecie obronić Wasze dzieci przed demoralizacją i duchową pustką, które proponuje dzisiejszy świat, otaczajcie je ciepłem Waszej rodzicielskiej miłości i dawajcie im przykład chrześcijańskiego życia.

kleryk Adrian

zdjęcia: **Daniel Kubny**

NASZE ŁAWKI W DOBRYCH RĘKACH

Wyposażenie wnętrza kościoła, to następne ważne i kosztowne zadanie, przed którym stanęła nasza Wspólnota.

Wykonanie ławek do naszego kościoła zostało powierzone Firmie „Światała” ze Sternalic koło Olesna. Firma ta powstała w 1886 roku, i już czwarte pokolenie Światałów specjalizuje się w wykonywaniu stolarki sakralnej.

W dniu 15 kwietnia, złożyliśmy wizytę w Firmie, której obecny właściciel pan Damian Światała zapoznał nas z technologią projektowania i wykonania poszczególnych elementów, które po zmontowaniu tworzą ławki lub inne wyposażenie

kościół (konfesjonały, elementy ołtarza, wyposażenie zakrystii). Jako surowiec stosowane jest drewno dębowe i modrzewiowe, które leżakuje przez 15 lat zanim zostanie użyte do produkcji.

Projekty stolarki pan Światała wykonuje samodzielnie, wykorzystując programy komputerowe i biorąc pod uwagę informacje dotyczące epoki i charakteru wnętrza danego kościoła.

Wyposażenie techniczne stolarni, to historia i nowoczesność. Obok używanych do dzisiaj, starych maszyn po dziadku, znajduje się komputerowo sterowane centrum do obróbki drewna.

Realizacja naszych ławek jest w toku, wykonane są już elementy boczne z drewna dębowego i przygotowywane są elementy oparc, a pierwszą partię gotowych ławek pan Światała obiecał dostarczyć w czerwcu.

Podczas naszego pobytu w Firmie „Światała” mogliśmy się przekonać o fachowości wykonawcy i solidności wykonywanych prac przy realizacji ławek.

Nasze ławki powierzyliśmy w dobre ręce.

Wanda i Tadeusz Kucharscy

zdjęcia: **Daniel Kubny**

Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej - 22 maja

Uroczysta procesja Bożego Ciała przejdzie w tym roku ulicami Osiedla NDM, **po mszy św.** odprawionej w kościele **o godz. 8.30.**

Prosimy mieszkańców osiedla o włączenie się w przygotowanie oprawy tej uroczystości; przygotowanie ołtarzy, dekorację balkonów i okien.

Niech nasze zaangażowanie w przygotowanie procesji i jak najliczniejszy w niej udział, będą świadectwem naszej wiary.

Mały jubileusz naszej gazetki

Właśnie mija 10 lat od chwili, gdy nowy zespół redakcyjny podjął się systematycznego wydawania gazetki parafialnej. Przez ten okres dokumentowaliśmy wydarzenia związane z życiem Wspólnoty parafialnej i budową naszego kościoła.

W tym okresie wydaliśmy 89 numerów gazetki p.t. „Parafia Ducha Świętego

i NMP Matki Kościoła przy Osiedlu Piastów w Kędzierzynie – Koźlu.

Dziękujemy wszystkim osobom, które aktywnie uczestniczyły w pracach redakcyjnych, korekcie materiałów redakcyjnych i wydawaniu gazetki, a czytelników zachęcamy do współpracy z naszą redakcją.

Redakcja

Więści z redakcji

Informujemy czytelników, że dla podniesienia kwalifikacji redakcyjnych przedstawiciele redakcji i naszej strony internetowej Tadeusz Kucharski i Daniel Kubny uczestniczyli w dniach 23 – 25 kwietnia w szkoleniu warsztatowym dla zespołów redakcyjnych prasy parafialnej i interne-

towych stron parafialnych, zorganizowanym przez Katolicką Agencję Informacyjną oraz Fundację Konrada Adenauera w Polsce. Szkolenie miało miejsce w Warszawie.

Redakcja

zdjęcia: **Tadeusz Kucharski**

Na ręce ks. proboszcza o. Dawid Mokryj z Husiatyna, którego gościliśmy w naszej parafii w grudniu 2007 roku, przesłał następujące życzenia:

*„Zbudź się o śpiący i powstań z martwych,
a zajaśnieje ci Chrystus”*

Drodzy parafianie kościoła p.w. Ducha Świętego!

Wszyscy jesteśmy ludźmi, którzy są niejako uspieni przez swoje własne grzechy.

Tylko jeden człowiek – a lepiej powiedzieć Bóg – Człowiek chce nas z tego snu podnieść – to jest Zmartwychwstały Pan Jezus. W swoim życiu przez grzech często my nie widzimy Chrystusa. Przez swoje Zmartwychwstanie On pragnie pokazać nam wartość walki z grzechem, który nas usypia. Jezus chce abyśmy zdarli z siebie tę zasłonę smutku a przyoblekli na siebie Jego radość – radość płynącą z Jego Zmartwychwstania.

Życzę, aby ta Chrystusowa Radość promieniowała z serca każdego z nas.

Niech Jego zwycięstwo nad śmiercią i grzechem daje siły w pokonywaniu wszelkich trudności na drodze do świętości.

Szczęść Boże.

*Dziękując za wasze dobre serce z darem modlitwy
Husiatyn – Wielkanoc 2008*

o. Dawid Mokryj ofm

DUCHOWA ADOPCJA

Tradycyjnie, od 1999 roku, w uroczystość Zwiastowania Pańskiego, w naszej parafii podejmowany jest akt Duchowej Adopcji nieznanego dziecka poczętego, którego życie jest zagrożone. Adopcja realizowana jest poprzez modlitwę w intencji dziecka i trwa przez okres 9. miesięcy.

W tym roku 74 osoby zobowiązały się do systematycznej modlitwy dla ratowania życia.

Do tych, którzy podejmują się Duchowej Adopcji, kierujemy słowa z Ewangelii św. Mateusza: „*Wszystko co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili*”.

Redakcja

Z ŻYCIA WSPÓLNOTY PARAFIALNEJ

W rubryce tej pragniemy informować czytelników o radosnych i smutnych wydarzeniach z życia naszej wspólnoty parafialnej. Chrzty, śluby i inne sakramenty, ważniejsze jubileusze i uroczystości oraz pogrzeby, to istotne momenty w życiu każdego z nas, to ich suma stanowi o kondycji duchowej parafii.

Sakrament chrztu świętego

„*Ja ciebie chrzczę w Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego*” – tymi słowami następujące dzieci zostały włączone we Wspólnotę Kościoła Świętego: Nicolas Kubischok, Julia Maria Kania, Julia Konieczna, Jędrzej Witold Lichosik, Antoni Karol Kamiński, Agnieszka Magda Hankowska, Martyna Maja Radziszewicz, Martyna Wojciechowska, Patrycja Wojciechowska.

Sakrament małżeństwa

„*...ślubuję ci miłość, wierność i uczciwość małżeńską oraz, że cię nie opuszczę aż do śmierci.*” – taką przysięgę małżeńską w obecności Chrystusa złożyli sobie:

Tomasz Szyszka	i	Agnieszka Kowaliszyn
Piotr Markiewicz	i	Anna Badan
Artur Kamiński	i	Anna Nierobisz
Michał Cwynar	i	Anna Sulkowska
Marcin Trochimowicz	i	Sara Niemiec
Łukasz Szarek	i	Aneta Piechura

Bóg miłosierny daje odkupienie

Polecamy miłosierdziu Bożemu tych, którzy zasnęli w pokoju z Chrystusem w nadziei zmartwychwstania:

Bernard Sznur I. 64	Jerzy Maleika I. 66
Zbigniew Ciupak I. 56	Tadeusz Tomaszewski I. 89
Stanisława Kozowy I. 89	Janina Tetrzyńska I. 91
Eugenia Prajs I. 69	Gabriela Surow I. 63
Alfred Bielawski I. 75	Andrzej Rychel I. 70
Alfred Bodinek I. 70	

Niech spoczywają w pokoju.

PRZEŻYJMY TO WSPÓLNIE

Maj

- 11 **Zesłanie Ducha Świętego** – 1. dzień odpustu parafialnego.
11.30 Suma odpustowa w intencji parafian i gości.
12. **NMP Matki Kościoła** – 2. dzień odpustu parafialnego.
Msze św. 6.00, 8.00, 10.00 – za parafian i 19.00 – za zmarłych parafian.
- 18 11.30 Msza św. zbiorowa w różnych intencjach – za żyjących.
- 19 9.00 Msza św. zbiorowa za zmarłych – III poniedziałek m-ca.
- 22 **Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej**
Msze św. 7.00, 8.30 – po niej procesja, 11.30, 15.00 i 18.30.
- 24 19.00 Msza św. w intencji Wspólnoty Krwi Chrystusa.
- 26 19.00 Msza św. w intencji ks. Tomasza Fortalskiego w 1. rocznicę święceń kapłańskich.
- 29 19.00 Msza św. w intencji ks. Wojciecha Modelskiego w 4. rocznicę święceń kapłańskich.
- 30 19.00 Msza św. w intencji Franciszkańskiego Zakonu Świeckich.

Czerwiec

- 1 15.00 Msza św. w intencji Róż Różańcowych.
- 2 19.00 Msza św. zbiorowa za zmarłych – I poniedziałek miesiąca.
- 5 19.00 Msza św. w intencji rodzin naszej parafii,
– Msza św. zbiorowa w różnych intencjach – I czwartek miesiąca.
- 6 19.00 Msza św. zbiorowa za zmarłych, od uczestników pogrzebu – I piątek miesiąca.
- 8 11.30 Msza św. zbiorowa w różnych intencjach – za żyjących.
- 10 19.00 Msza św. w intencji ks. Michała Pieńkowskiego w 8. rocznicę święceń kapłańskich.
- 15 11.30 Msza św. zbiorowa w różnych intencjach – za żyjących.

PIELGRZYMKA DO SANKTUARIÓW WIELKOPOLSKI

W dniach 17 – 19 kwietnia 2008 roku odbyła się pielgrzymka parafialna ze Starego Kozła do miejsc pątniczych Wielkopolski. Zorganizował ją proboszcz ze Starego Kozła – nasz były wikary, ksiądz Jarosław.

Pątnicy ze Starego Kozła wykorzystali około 2/3 autobusu, w związku z tym ksiądz Jarosław zaproponował uzupełnienie składu swoimi byłymi parafianami. Z naszej parafii pojechały 22 osoby, które bardzo szybko zintegrowały się ze społecznością Starego Kozła. Byliśmy zadowoleni z panującej miłej atmosfery. Należy nadmienić, że parafianie księdza Jarosława to grupa znająca się na wylot od lat, umiejąca dogadywać się z sobą w każdej sytuacji. Takie też relacje były między proboszczem i jego parafianami – żarty, dowcipy sytuacyjne i salwy śmiechu.

Rokitno

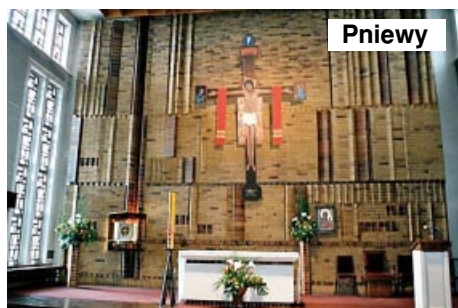
Jako pierwsze zwiedzaliśmy Sanktuarium Pani Grodowieckiej – Jutrzenki Nadziei w Grodowcu na ziemi polkowskiej niedaleko Głogowa. W kościele z XVII wieku w ołtarzu głównym stoi wykonana z drewna gotycka figurka Matki Bożej – Jutrzenki nadziei, wyprasająca dla pątników wiele łask.

Drugim odwiedzanym obiektem był pocysterski klasztor w Obrze, w którym od 1926 roku z przerwami funkcjonuje Wyższe Seminarium Duchowne Misjonarzy Oblatów. Po seminarium oprowadzał nas w życiu codziennym młodzieży tam studiującej. Obra jest tętniącym życiem obiektem, bardzo dobrze utrzymanym (wszystko lśniło i błyszczało), a wokół widoczni byli młodzi ludzie, którzy pilnie pracowali.

Obra

Następne miejsce to Paradyż – pocysterski zespół klasztorny znajdujący się na Ziemi Lubuskiej, w którym od 1952 roku rozpoczęło działalność Diecezjalne Wyższe Seminarium Duchowne. Od lat w całym obiekcie trwają prace zabezpieczające i renowacyjne. Miejskowy kościół po II wojnie światowej został zamalowany przez Armię Czerwoną na biały kolor!

Pniewy

W tym roku całość prac renowacyjnych będzie zakończona, a my nie mogliśmy nacieszyć oczu pięknymi, żywymi barwami i odrestaurowanym wnętrzem.

Wieczorem dotarliśmy do Rokitna koło Gorzowa Wielkopolskiego do Sanktuarium Matki Bożej Cierpliwie Słuchającej. W XVIII wieku cystersi zbudowali tu barokowy kościół, którego wnętrze urządzono potem w stylu rokoka. W głównym ołtarzu umieszczony jest nieduży obraz Najświętszej Marii Panny, prawdopodobnie z początków XVI wieku. Ma on bogatą historię i od stuleci darzony jest szczególnym kultem, a na mocy biskupiego dekretu uznany

Paradyż

został za cudowny. Obraz ukoronowano koroną poświęconą przez Jana Pawła II, który podczas tej uroczystości powiedział, iż korona została ufundowana przez tych diecezjan, którzy złożyli jednocześnie dary duchowe: dar dobrego czynu, dar wyrzeczenia, dar przewycięzania nalogów i słabości. W rokiciańskim ośrodku rekolekcyjnym spaliliśmy dwie noce i spędziliśmy miło cały dzień na modlitwach, medytacjach, spacerach, śpiewaniu, zwiedzaniu lokalnego muzeum oraz słuchaniu zajmujących opowieści księdza kustosa. Naszą szczególną uwagę zwróciła wielka ilość krzyży ustawionych w otoczeniu sanktuarium. Ksiądz kustosz wyjaśnił, że są to krzyże zatknięte przez ludzi, którzy zwalczyli swój alkoholizm.

Trzeci dzień pielgrzymki zawiódł nas do Pniew, do Sanktuarium Św. Matki Urszuli Ledóchowskiej. Mielśmy okazję zapoznać się ze wspaniałą osobowością świętej i dziełem jej życia poprzez wysłuchanie przepięknej opowieści jednej z sióstr.

Następnym miejscem pielgrzymkowym był Gostyń i Sanktuarium Matki Bożej Świętogórskiej, w którym rezydują księża filipini. Zachwyciła nas ciekawa architektura i piękny barokowy wystrój. W głównym ołtarzu znajduje się cudowny obraz Madonny.

Ostatnim przystankiem była Trzebnica, gdzie modliliśmy się przy grobie wielkiej świętej – Św. Jadwigi. W tym czasie w kościele odbywała się uroczystość ślubna. Poruszeni byliśmy towarzyszącą temu muzyką gospel i szczególnie mocno przeżyliśmy przepięknie wyrecytowany fragment 1. listu św. Pawła do Koryntian – Hymnu o miłości.

Mimo chłodnej aury pielgrzymka była ciepła, serdeczna, rozśpiewana i rozmodlona, za co serdeczne „Bóg zapłać” kierujemy do Organizatora.

tekst i zdjęcia: Ewa Cieślak

Gostyń

Wydawca: Parafia Rzymskokatolicka Ducha Świętego i NMP Matki Kościoła, ul. B. Krzywoustego 2; 47-232 Kędzierzyn-Koźle 12.

Kontakt telefoniczny z redakcją pod numerem 483-73-50 w godzinach pracy kancelarii.

E-mail parafii: duchkk@opole.opoka.org.pl

Strona internetowa: www.duchaswietego-kk.pl

ISSN 1732-6885

Zapraszamy do współpracy